

Ένα θαύμα ζωής.

[/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Πολλές φορές οι άνθρωποι φοβούνται να παραδεχθούν την παρουσία του Θεού, το θαύμα, και προσπαθούν μέσα από διάφορες επιστημονικές εξηγήσεις να διώξουν το «φόβο», την «άγνοια» ή όπως αλλιώς θα μπορούσαν να το ερμηνεύσουν. Η διαδικασία της πίστης στο θαύμα είναι λίγο ακατάληπτη για τους περισσότερους, όχι όμως και για αυτούς που το έχουν νιώσει, βιώσει, αισθανθεί, πιστέψει. Αυτό είναι μία ευλογία.

Στη ζωή μου είχα αυτή την ευλογία αρκετές φορές, κάτι που με έκανε να αισθάνομαι αυτή την υπέροχη ευωδία της παρουσίας ενός Αγίου που άλλοι θα προσπαθούσαν να ερμηνεύσουν με χίλιους, άσχετους, κατ' εμένα τρόπους.

Είχα μία πρόσκληση στο χωριό Γούρι πρόσφατα. Προχωρώντας λίγο έξω από την Κλήρου, ένιωσα ένα μεγάλο και οξύ πόνο στο στήθος, εφίδρωση, και διάχυση του πόνου αριστερά. Με δεδομένο ένα σοβαρό πρόβλημα στην καρδιά, τα συμπτώματά μου δεν ήταν και τα καλύτερα. Σε κάποια στιγμή νόμιζα ότι είχα πάθει έμφραγμα. Θέλησα να επιστρέψω και να πάω στο νοσοκομείο, ή και να καλέσω βοήθεια. Όταν ετοιμάστηκα να επιστρέψω, κάτι μέσα μου με έσπρωχνε προς το Γούρι. Ο πόνος ήταν αφόρητος και με μικρές στάσεις και παρακλήσεις προς την Παναγία κατάφερα να φτάσω. Ο πόνος συνέχισε για αρκετή ώρα. Όταν συνάντησα κάποιο γνωστό μου στην κοινότητα, μου είπε πως η Εικόνα της Παντάνασσας, το ακριβές αντίγραφο της εικόνας που βρίσκεται στο Άγιο Όρος, βρίσκεται στην εκκλησία και πως την επομένη θα γίνει παράκληση.

Αμέσως κάτι μέσα μου, μου είπε πως ίσως γι' αυτό έπρεπε να είμαι στην Κοινότητα.

Όταν την επομένη το πρωί, προσκύνησα το εικόνισμα, μετά από λίγες ώρες κατευθύνθηκα για τη Λευκωσία. Κοιτάζοντας τον καθρέφτη με έκπληξη συνειδητοποίησα πως το πρήξιμο στη φλέβα είχε εξαφανιστεί και πως η βραχνή φωνή μου είχε αλλάξει και επανήλθε κανονικά. Το πρόβλημα με τη φωνή μου άρχισε πολύ έντονα να με βασανίζει από τον Φεβρουάριο του 2013, σύμπτωμα όπως μου είχαν πει οι γιατροί της πάθησης μου (και για τη φωνή και για τη φλέβα).

Ίσως, αυτά για κάποιους να ακούγονται απλά, άσχετα, χαζά, εκπληκτικά όμως και εντυπωσιακά για κάποιους άλλους.

Προσωπικά , λέω πως ήταν μία σειρά από θαύματα, τα οποία η Παναγία φρόντισε να κάνει για κάποιον που την κάλεσε σε βοήθεια.

Καθημερινά συμβαίνουν θαύματα. Εμείς όμως ίσως δεν είμαστε σε θέση να τα αποδεχθούμε και να τα αγκαλιάσουμε.

(Η φωνή ενός ασθενή)

Κατερίνα Παπαδοπούλου.